

မိမိအရပ်ထဲ

မြိုင်ရာဇာ

အောင်

ကျွန်ုပ်နှင့်
မိုးကုတ်သူဌေး
မှိုက်ကလေး

အောင်စက်စက်
စေ့စေ့ ရုပ်ပြီ

“မိုးကုတ်သူငွေ စိုက်ကလေး”

အခန်း (၁) ကျွန်ုပ်၏ စကားတစ်ခွန်း

လှမ်းမျောကြည့်လေ
တိုင်းတရားရိုင်းအစိုးတရား
နေသော တံလျှပ်အပူရိုးများ
သည် မြင်ကွင်းကွဲပြားစွာ
ခေရ်မျှမက အပူနှင့် အပူလှိုင်း
တို့သည် ကျွန်ုပ်ရင်ကွင်းသို့
အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် တိုးဝင်တိုက်
ခတ်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရ
ချေတော့၏။

စိုက်ကလေး
တပည့်ကြီး..

ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းလှသော
နေ့လယ်ခင်းဖြစ်၍..မဲပြောင်
နေသောကတ္တရာလမ်းမကြီး
တစ်လျှောက်လူသူဟူ၍အ
ပူလုံးကြွနေသောကျွန်ုပ်တစ်
ဦးတည်းသာရှိချေတော့၏...

အပြင်ကပူ..ရင်ကဆူမို့..မွန်းကျပ်နေသောခိတ်
တို့သက်သာလိုသက်သာငြား..သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခု
ဝင်ခိုရင်း..ခေတီပုထိုးတန်ဆောင်းများဖြင့်တင့်
တယ်လှသောမန္တလေးတောင်ကြီးကိုငေးမျှော်ရင်း
ခိတ်သက်သာရာရမည်ကြံကာရှိသေး...

ချစ်ဇနီးမသေးမျှင်၏အားငယ်ညှိုးနွမ်းနေသော
ရုပ်သွင်က အာရုံထဲသို့တိုးဝင်လာချေတော့၏...

ကိုကိုတွတ်..မျှင်..နေကောင်းသွားရင်
မန္တလေးတောင်ကိုလိုက်ပို့ဦးနော်

ပို့မှာပေါ့မျှင်ရယ်..
ပို့ရမှာပေါ့..နေကောင်းအောင်သာ
ကြိုးစားနေနော်..

မသေးမျှင်တစ်ယောက်
မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ
ကျောင်းလူနာကုသဆောင်
တွင်ဆေးကုသမှုခံယူနေသည်
မှာတစ်လပင်ကျော်ခဲ့ပြီ..

လွန်ခဲ့သော ၂လခန့်ကဖြစ်၏။
တစ်ည..ကျွန်ုပ်နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်
အိပ်ပျော်နေခဉ်..

ကတွတ်ပီ
လုပ်ပါဦး..ကျုပ်
ခြေထောက်တွေ
လှုပ်လို့တောင်မရ
တော့ဘူး...

ဟဟ..
အပများမို့
ရှေးလား..

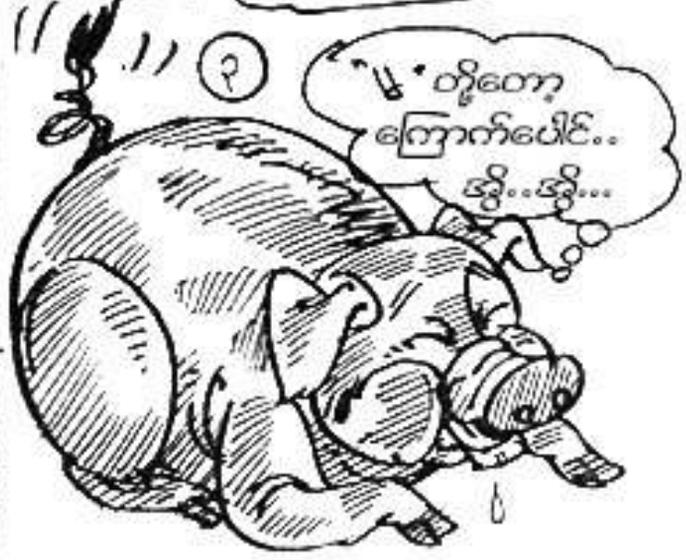
ညကြီးမင်းကြီး..ကျန်းမာရေးမှူး
ကိုနေမျိုးကိုသွားပင့်ပြီးပြကြည့်
တော့...။

လေပြန်းသွားတာဦးတွတ်ပီရဲ့..

ဗျာ...လေပြန်းတာ

ဟုတ်တယ်..ဝ
လာရင်..သတိထားရမဲ့
ရှောင်ဆိုကြီးပေါ့..

တို့တော့
ကြောက်ပေါင်..
အို..အို..

ဟုတ်တော့လည်းဟုတ်သည်။ မသေးမျှင်မှာကျွန်ုပ်နှင့်အကြောင်းပါပြီးချိန်မှ
ခဏ်း..တစ်နေ့တခြားဝလာသည်မဟုတ်တုံလော...။

ခားလုံးသောက်လုံးကလည်း
ပွင့်နဲ့နင်လားငါလားမှ
မသိတာ...ဟဲ့

ကတွတ်ပီရေ..ကျုပ်ခြုံတဲ့ခောင်က
သေးသေးလာသလိုပဲ..ဘယ်လို
ဖြစ်လဲမသိဘူးနော်..

ညည..
ကြွက်တွေကလာ
ကိုက်လို့နေမှာ
ပေါ့ကွာ...

သူ့ယားဝတာ
မပြောရဲတာနဲ့ငါတို့ကို
လွှဲချတဲ့ကတုံးတကယ်
တုံးအောင်ကိုက်ပစ်
လိုက်ရ...ဟင်း..ဟင်း

ဆေးဆရာကြီး...ဦးဧရာချမ်းကလည်းသတိ
ပေးဖူးပါ၏...

မသေးမျှင်...ဒီလောက်
ဝလာတာမကောင်းဘူး...နော်..ဝလာတာဟာ
ရောဂါပေါင်းစုံကိုလက်ယက်ခေါ်နေတာနဲ့
အတူတူပါပဲ...

မသေးမျှင်ကို
အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး
သတိပေးဘာပေးလည်း
ပေးထားဦးဦးတွတ်ပီ..

ဟုတ်ကဲ့..ဟုတ်ကဲ့...

သတိပေးပါ၏။
 ကျွန်ုပ်သတိပေးပါ၏။
 သို့သော်..ယောက်ျားခ
 ကားဆိုလျှင် အမှား
 သူ့ခကားသာ..အသား
 ဟု..ယူဆလေ့ရှိသော
 မသေးမျှင်က..

ရှင့်..နှယ်တော်..

လောကမှာ..ဝဝလှလှ ဆိုတဲ့ခကားပဲရှိတယ်
 ငါးကျည်းခြောက်..ကိုယ်လုံးကို ဘယ်သူကလှ
 တယ်ပြောလို့လဲ...ပေါက်တယ်နော်..ရွှေခြူး

ဟီး..

ပြောမိတဲ့
 ငါ့အမှား...

ပြောမရသည့်အတူ..ကျွန်ုပ်လည်း
 လေကုန်မခံတော့။ ဥပက္ခောသာ
 ပြုထားလိုက်တော့သည်။

ထမင်းစားရတာ..အာသာ
 မပြေလိုက်တာ..ကတွတ်ပီရယ်..
 ငှက်ပျောသီးလေး ယူခွဲခမ်းပါဦး..
 အခာပိတ်လေးနှိပ်လိုက်ရ
 အောင်...

ယခုတော့ ဘေးတွေ့ပြီ။ ခလုတ်
 ထိမှ မသေးမျှင် အမိတရပြီ။

အမလေးတော်..ကယ်ပါဦး
 ကိုကိုတွတ်ရဲ့..ကျုပ်..ကျုပ်..လမ်း
 မရွှေ့ကန်နိုင်တော့ဘူးတော်..

ဟီး..ဟီး..

ကျုပ်အကြံပေးရရင်တော့..မန္တလေးသွားပြီး ကုလိက်တာအကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်..ကိုတွတ်ပီ..

ဟာ..ဒါဆို..သွားရမှာပေါ့ ဦးဧရာချမ်းရယ်...သွားရမှာပေါ့

သို့ဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့လည်းခု ဆောင်းထားသောငွေကြေး လေးများကိုခြစ်ခြပ်ပြီး မန္တလေးရှိ..တိုင်းရင်းဆေး သိပ္ပံသို့တက်ရောက်ကုသ ခြင်းဖြစ်ပါပြီမို့...

ဂလိုကိုး..

ဘာမှခိတ်မပူပါနဲ့..ဒီထက် ဆိုးတဲ့လူနာတွေတောင်...အကောင်း ပြန်ဖြစ်သွားတာပါ...ညွှန်ကြားထားတဲ့ ဝါတ်ဆာနဲ့လေ့ကျင့်ခန်းကိုသာ ဂရုတနိုက်လုပ်ပါ

ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့ဆရာ

ဆရာခကားကြောင့်မသေးမှောင်အတွက်တော့ ရင်အေးရမိ၏။ မအေးနိုင်သည်က..

ပေါက်တယ်နော် ရွှေခြူး..အဲ ဟုတ်ပေါင်...

၆

ပါလာသည့်ငွေအိတ်လေးကဖင်ရုံစ ပြုလာပြီ။ ဆေးရုံတွင်နေရမည့်က.. နောက် ဥလဆိုတော့...

ဟုတ်..

ဆရာတွတ်ရယ်
ကျွန်တော်..ပန်းရံ
နေ့စားဝင်လုပ်မယ်
ဗျာ...

ဟာ...မပြစ်ပါဘူးကွာ..
မလုပ်နဲ့..မလုပ်နဲ့...

ရေခဲခဲခဲပိုက်ကလေးပါ
ဆရာတွတ်ရဲ့..ဘာလဲကျွန်
တော်ပင်ပန်းမှာနိုးလို့လား
ဟဲ့..ဟဲ့...

မဟုတ်ဘူး..ကျွန်ုပ်လိုနိုင်ငံ
ကျော်မုဆိုးကြီး...မြိုင်ရာဇာတွတ်ပိရဲ့
တပည့်က..ပန်းရံနေ့စားလုပ်နေ
တယ်ဆိုရင်..ကျွန်ုပ်ရဲ့..ဂုဏ်
သိက္ခာထိခိုက်မှာနိုးလို့...လို့...

ငါနော်..
ငါနော်...

ဟန်လုပ်သာပြောရသည်။ ရပေါက်
ရလမ်းမရှိလျှင် ကျွန်ုပ်ပင်ကုလီထမ်း
ချင်ထမ်းရမည့်အရေးမို့ ခေါင်းမီး
တောက်အောင်ခင်းစားချေရာ...

ဟုတ်ပြီ..ဟုတ်ပြီ...ကျွန်ုပ်
အကြံရပြီ..

ဟို..တလောဆိုက..ကျွန်ုပ်တို့
ဟင်းမျိုးကြီးတစ်ကောင်ရခဲ့တာ
မှတ်မိရဲ့မဟုတ်လား..

ဟဟ..

ဪ..မှတ်မိပြီ..မှတ်မိပြီဆေးမင်
အဆိပ်တွေရောင်နေတဲ့ခမ်းရေကိုသောက်မိ
လို့..သူ့ဟာသူသေနေတဲ့ကိုးတောင်ကျားကြီး
ကိုပြောတာမဟုတ်လား..

သေဟေ့

ဟာ..ဒီကောင်...တိုးတိုး
ပြောခမ်းပါဟာ...မင်းနယ်ကွာ..
ညှပ်..ညှပ်..ဟွန်း..

တော်ပါသေးရဲ့
အထင်ကြီးမိတော့မလို့..

အသံလွတ်..

အဲဒီကောင်ကြီးရဲ့အရေခွံကို..ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်
လှူတာမှတ်မိတယ် မဟုတ်လား...

မှတ်မိသား..ဆရာတော်က
သူ့အတွက်အသုံးမလို့လှိုင်းတာကို
ဆရာတွတ်..ငွတ်လှူခဲ့တာလေ...

အေး...အဲဒါပြောတာပေါ့..
ဆရာတော်အသုံးမဝင်လို့..ကျွန်သ
ရေခန်းထဲချောင်ထိုးထားမယ့်အတူ
တူပြန်ခွန်ပါလို့ရွာပြန်ပြီး
ရွှေကန်ချေကွာ...

ခါး..

ဟိး

ဟာ..ဒါတော့မဖြစ်ဘူးဗျ..
ပေးပြီးသားပစ္စည်းပြန်တောင်းရင်
မျက်စိခွံတယ်ဗျ..တော်ကြာကျိမ်း
ကျေပြီးလူမခွံရင်
ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ...

ငါ့နော်
လုပ်လိုက်
ရ...

အရေးထဲမှာလူမခွံမှာပူနေသော..သင်း
အားနားရင်းသာအုပ်လိုက်ချင်သော်
လည်း။

တပည့်ကြီးကလည်းကွာ
မျက်စိခွံပြီးရင်လူခွံပြီပေါ့..ဟံဟံ..
ကံပါ..အဲဒါဆရာတော်ကိုခွန်ခိုင်းပြီး
ရရာချေးနဲ့သာရောင်းခွံကွာ...
အခြေအနေလည်းမင်းသိရက်သားနဲ့..
နော်..နော်...

ခါး

သို့ဖြင့်..စိုက်ကလေးကိုချော့မော့
မြိုင်သာသွားမည့်သင်္ဘောဆိပ်ပို့ပြီး
အမြန်ပြန်လာဖို့လည်းတပည့်မှာ
ရချေတော့၏...

မိတ်ချပါဆရာထွတ်ရဲ့
ကျန်တော်ရောင်းပြီး..အမြန်
ဆုံးပြန်လာခွံပါ့မယ်...

ဟေ့ဟေ့..

၉

ဗိုက်ကလေးပြန်သွား
နဲ့သည်မှာ (၁၀)ရက်
တင်းတင်းပင်ပြည့်ပြီ။
ဆေးဖိုးနှင့်မသေး
မျှင်စားခရိတ်ကိုသာ
အဓိကထားပြီးကျွန်ုပ်
ညစာပွတ်နဲ့သည်ရက်
မနည်းတော့..

ဟူး...တကယ်ဆိုပြန်
လာဖို့ကောင်းနေပြီ
ဘာများဖြစ်လို့ပါ
လိမ့်...

အလို့...ဟိုရှေ့နေပူကြဲကြဲ
တွင်လူတစ်ယောက်...ထီး
မပါဘာမပါနှင့်ဗိုက်ခိုက်
ဗိုက်ခိုက်ရွှေ့ကန်လာနေ
ပါလား။ နေပူသည်ကို
လသာသည်များထင်နေ
သလား...အရှုံး...။

အနားရောက်မှဗိုက်ကလေး
ဖြစ်နေသည်မို့ဝမ်းသာမှုတို့
ကဖော်မပြနိုင်တော့။

ဟာ..ဗိုက်ကလေး...မင်း...မင်း...ပြန်
လာပြီနော်...ဝမ်းသာလိုက်တာ..
တပည့်ကြီးရား..ဟား..ဟား

ကျွန်ုပ်ကဝမ်းသာအားရဖြစ်နေသလောက်
ဗိုက်ကလေးကအင်းမလှုပ်အဲမလှုပ်နှင့်ခေါင်း
ဗိုက်ခိုက်ဖြစ်နေသည်မို့..

ဗိုက်ကလေး...မင်း
ဘာဖြစ်နေတာလဲ...

ကျွန်ုပ်အတန်တန်မေးမှခေါင်းမော
လာပြီးတုန်တုန်ယင်ယင်အသံဖြင့်..

ငွေ...ငွေတွေ...သင်္ဘော
ပေါ်မှာခါးဗိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရတယ်
ဆရာတွတ်ရယ်..ဟင့်..

ခါး...ခါး...ခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရတယ်..ဟုတ်လား..

ဟုတ်..ဟုတ်တဲ့ လူတောင် မနည်းပြန်နဲ့ ရတယ်..ဆရာထွတ်ရယ်.

ကျွန်ုပ်အဖို့တော့နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသူနယ်ပါတည်း။ ရေနစ်သူ၏နောက်ဆုံးကောက်ရိုး မျှင်ပါပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလော..

ရှိတော့ဘူးတဲ့ ပါသွားပြီတဲ့.. အဲ့..အဲ့..

အသိအကျမ်းမရှိသော မန္တလေးရွှေမြို့တော်
ကြီးတွင်..လူမမာကတစ်ဖက်.. ဓားဖိုးသောက်
ဖို့ကနတ္တိဖို့.. ကျွန်ုပ်လည်းရှူးသွပ်ချင်
သလိုဖြစ်သွားခဲ့တော့၏။

ငွေ...ငွေ
ဘယ်ကရမလဲ..ဘယ်
သဘာဝပေးမလဲ..ပြော၊
ဆ..ဆတွတ်
သတိထား
ပါ..

နှိုးရိမ်တကြီးအော်ဟစ်လိုက်သော
ဗိုက်ကလေးအသံကြားမှပင်
ကျွန်ုပ်၏ရုပ်နှင့်နာမ်သည်ပြန်
ပေါင်းထုပ်မိပြီးဒေါသအိုးက
ဝေကျလာတော့၏...

ရှူး...ဖူး...

တကယ်ကိုအသုံးမကျတဲ့ကောင်
လုံးလုံးကိုသုံးစားမရတဲ့ကောင်
တမ္ဘာမှာသောက်သုံးမကျဆုံး
ကောင်...

၇၀

ဆ..ဆတွတ်ကလဲ..
ကျွန်တော်လည်းတမင်တကာ
လုပ်တာမှ..မ...မဟုတ်တာ...

တိုက်လိုက်မိဖူး

မဟုတ်..မဟုတ်

၇၂

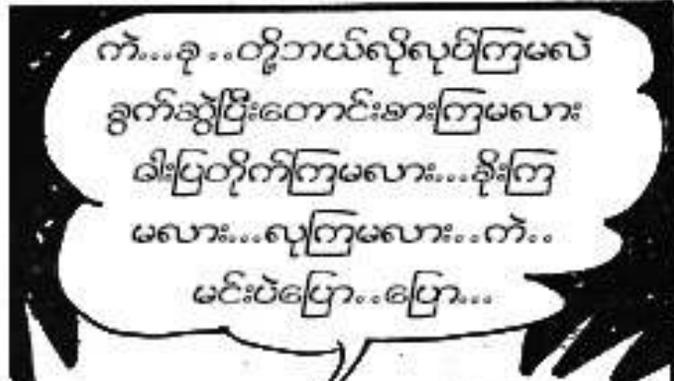
တမင်တကာပဲလုပ်လုပ်မတော်
တဆင်ပြေပြေ..ကံ..ပြောခမ်းပါ..
ခု..ဘယ်မှာလဲ..မင်းအစ်မဆေးတိုက်
ဖို့..ပြောပြော..

ဟို..ဟို..

ကံ..ဘယ်မှာလဲ..ခားဖို့သောက်ဖို့
မင်းကိုယ့်ခားလို့အားကိုးတကြီးခိုင်း
လိုက်တာလေ..ခါးပိုက်နှိုက်ခံခံ
ရတယ်ဆိုတော့..မင်းကပေါ့ပြန်
ပြန်လူခား..သုံးခားမရတဲ့ခွား..
အလကားလူခားသွား..သွား..

ဂလေးငါ..

ကံ...ခု..တို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ
ခွက်ခွဲပြီးတောင်းခားကြမလား
ခါးပြတိုက်ကြမလား...ခိုးကြ
မလား...လှကြမလား..ကံ..
မင်းပဲပြော..ပြော..

ဟို..ဟိုလေ
အဲဒါက..

တော်..တော်..ပိုက်ကလေး..ကျွန်ုပ်
မင်းအပေါ်ယုံကြည်ထားသမျှကို..မင်း
ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တာပဲ..မင်း
မျက်နှာကိုမမြင်ချင်တော့
ဘူးကွာ..တောက်..

ပြော..ပြောရက်လိုက်တာ
ဆရာတွတ်ရယ်...ပြော
ရက်လိုက်တာ..အိ..
အိ..

၁၃

ထွက်ပေါက်ပျောက်ပြီ။ ချောက်ထဲကျပေးပြီဟူသောရုတ်တရက်
ခံစားချက်ကြောင့်သာအရူးတစ်ယောက်လို့... ဗိုက်ကလေးကိုခိတ်
လွတ်ကိုယ်လွတ်ပြောခဲ့မိခြင်းဖြစ်၏။ ယခုလိုသွေးအေးချိန်ပြန်
ခင်းစားတော့... ဘာတွေပြောလို့ပြောမိခဲ့မှန်းမမှတ်မိတော့။
ချစ်တပည့်ကြီးရေ... ဒီဆရာမှားမိသည်ကိုဖြင့် နားလည်ခွင့်လွတ်
ပါလေလော့..

ဗိုက်ကလေးတော့ခိတ်ကောက်ပြီး
လျှောက်သွားနေပြီထင်တယ်... ညစာ
စားဖို့တောင်ပြန်မလာသေးဘူး...

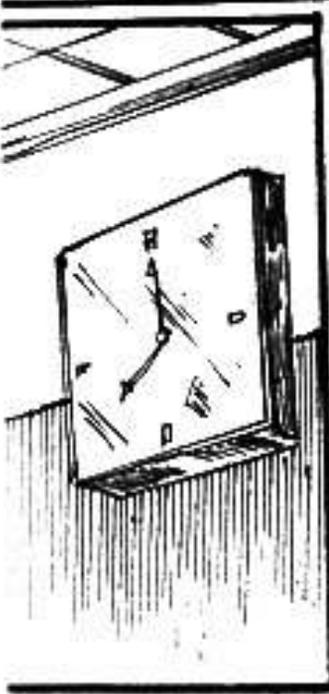

ယခင်ကလည်း
သူ့ခိတ်ဆိုး
ခိတ်ကောက်
လျှင်အိမ်ပြန်
မလာတတ်သည့်
မိခိတ်တော့
သိပ်မပူမိ။

ခိတ်နာအယ်ကွာ
အိမ်ကိုလုံးဝပြန်
တော့ဘူးမှတ်ထား
အေး..

ခိတ်ကောက်လာ
တိုင်း အိမ်ပဲမင်းပြော
တာအကြိမ် ၁၀၀၀ ပြည့်
သွားပြီတယ်ရင်း..
အေး...

ဖြစ်နေကြ
တာပေါ့လေ
ဟဲ့..

မိုးတောင်အတော်ချုပ်သွားပြီ
ခုထိပြန်မလာသေးပါလား..

ရွာမှာဆိုလျှင်တော့
အကြောင်းမဟုတ်ပေမဲ့
အသိအကွမ်းမရှိသော
ရွှေမြို့တော်ကြီးတွင်
မိ..ခိတ်ပုခပြုလာ
သည်ကတော့ အမှန်။

လူကုန်များ
ကူးခံရရော
လား...

၁၀ သိန်းမဟုတ်ဘူး.. ၅ သိန်းပဲပေးပါ
ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော်ရောင်းပါတယ်
ဝယ်ပါနော်..
နော်..

အီးယား.. နင့်လို
ဥပဓိရုပ်ကို.. ၀.၀ က
ဘယ်သူကိုရောင်းလို့
ရမှာလဲ.. ဝယ်ဘူး
သွား..

လမ်းမီးများပင်ထိန်ထိန်ညှိုးသည့်တိုင်ပြန်မလာနိုင်သေးသည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်းအနီးအနားတစ်ဝိုက်လိုက်ရှာမိသော်လည်း...ကြေတိုရုံသာအပတ်တင်၏။

မနက်ပြန်တော့ မန္တလေးတောင်ပေါ် တက်ရှာဦးမှပဲ

မန္တလေးတောင်ပေါ်ဝယ်...ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန်ရှာပါ၏။

ဟယ်...ကတုံးကြီး

လာချောင်းနေတယ်တော်

ဘယ်မှာလဲ

ဘယ်မှာလဲ...

ဟို...ဟို...ချောင်းတကမဟုတ် ရပါဘူးခင်ဗျာ...ဗိုက်ရှိနေ လားလို့...လာကြည့်တာ ဟီး...

ချစ်ဗိုက်ပစ်

ဘာ..လက်မထပ်ခင်..ဗိုက်အရင်ခတုံ မိန်းမစားမှတ်လို့လား..မိကောင်း ဖခင်သားသမီးရှင်..ပါးကျိုးချင်လို့လား...

တပည့် ဗိုက်ကိုပြော တာပါဗျာ..အီး..

ကျောက်တော်ကြီး...ချေးချီ...နေ
ရာအနှံ့နှံ့၏။

မမချေးချီသူ
မမချေးချီသူ....

ရွာမှာဆိုလျှင်တော့ကိစ္စမရှိ။ အိမ်ခြေ
များလှသည်မဟုတ်၍...လူမတွေ့လျှင်
ပျိုး ကူလိုက်ရုံသာ...

သာအေး...သေနာ...နှင့်
အခု...ဘယ်ရောက်နေလဲ..

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာမိန်းမရေ
ကုသိုလ်ယူပြီးရင်ပြန်လာနဲ့မယ်..
၁-မိနစ်ပဲစောင့်..

ယခုမူလူဦးရေ
သိန်းသောင်းချီ
သောမြို့တော်ကြီး
မို့မိုက်ကလေးကို
ရှာရသည်မှာကောက်
ရိုးပုံအပ်ပျောက်
ရှာရသကဲ့သို့ဖြစ်နေ
မှန်းကျွန်ုပ်ကောင်း
ကောင်းကြီးရိပ်စား
မိလေတော့၏။

ရှားလော့ဟုမ်းတို့...ဦးစံရှားတို့လက်
မှိုင်ချရမယ့်ကိန်း...

၁၇

တကယ်တမ်း... ကျွန်ုပ်မရိပ်စားမိခဲ့သည်ကတော့ မိုက်ကလေးကို ထိုနေ့က
နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရခြင်းသာဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကိုပင်တည်း...။

ယခုဆက်လက်ဖော်ပြသည့်အကြောင်းအရာတို့သည်
ဗိုက်ကလေးပြန်ပြောပြ၍ကျွန်ုပ်သိခဲ့ရသောအကြောင်း
အရာတို့ပင်ဖြစ်ပါချေ၏။ ဓာရှုသူတို့ရင်ထဲသရုပ်အမှန်
မြင်စေရန်.. ရုပ်ရှင်သဏ္ဍာန်တင်ပြရမည်ဆိုလျှင်ဖြင့်..

အလကားကောင်
သုံးစားမရတဲ့ကောင်..

ပြောရက်ပါပေ
ဆရာတွတ်ရယ်.. ပြောရက်ပါပေ
ဒေါ့...

ဟုတ်ပါတယ်လေ..
ဆရာထွတ်အေးသထွက်သင့်
ပါတယ်..ပြောသင့်ပါ
တယ်..ဒီထက်မကတောင်
ပြောသင့်ပါတယ်..

အခြေအနေတွေကို..သိရက်သားနဲ့
ငါ့ကိုယ်တိုင်က..ပေါ့တီးပေါ့ဆပြုမိပေတယ်
အားလုံးဟာ..ငါ့အပြစ်ပဲ..ငါ့အပြစ်
ငါ့အပြစ်..

ကဲ..ခု..မင်းဘာလုပ်မလဲ..ပြောခမ်း..
ဗိုက်ကလေး..

ခါးပြတိုက်ကြည့်ပါလား
ကွယ်..တို့မန္တလေးမှာရွှေဆိုင်
ပေါတယ်..ပိကျို..

ငါ..အသုံးမကျလို့..ခုဆို..ဆရာထွတ်ရော..
မမမျှင်ပါ...ဒုက္ခပင်လယ်ဝေတော့မယ်
မဖြစ်ဘူး..ငါ..တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မယ်..

နေဦး..နေဦး..
သွေးပူ..ခေါင်းပူနေတော့
ခင်းစားရမှာမဟုတ်ဘူး
တောင်ပေါ်တက်...တရားလေး
ဘာလေးထိုင်ပြီး..ခိတ်အေး
လက်အေးနဲ့ အကြံထုတ်
လေမှ..

